

Історія мого покликання - моя пригода з Господом.

Народились я в 1973 році. Росла і виховувалась в часи Радянського Союзу, де під забороною були слова: „ Бог, віра, віруючі, церква.”

Тому коли на початку 90-х прийшла новина, що в нас відкривається костел це було так несподівано, що й важко було повірити. І ось в серпні 1990 року вже на постійно приїхали перші отці францисканці (бернардині) з Польщі. І якось мама сказала, що будемо тепер щодня ходити в костел, я не заперечувала але подумала: “ а що там робити щодня”. Так почали ми ходити разом чи окремо як тільки була можливість. Там теж приготувалась і прийняла Таїнство Хрещення І Першого Святого Причастя у 18 років. Це була символічна подія, тому що моя мати була однією з останніх дітей, які хрестилися в цьому костелі перед його закриттям, а я однією з перших після його відкриття так якби історія відновлювалась і це давало надію...

Відвідуючи костел, поступово привикала до польської мови і все більше її розуміла. Якось, читаючи

„Biblia młodych “ -Біблія для молоді побачила, що сталася помилка і не надруковано однієї сторінки мене зацікавило, а що там далі і я віднайшла цей фрагмент у Святому Писанні, яке отримала як пам'ять про Таїнство Хрещення. І так поступово без поспіху і галасу Бог входив в моє життя через своє Слово. Потім народився голод все більшого пізнання Бога, Його Таємниці. Підсвідомо відчувала, що в цьому пізнанні є щось прекрасне, яке манить, наповнює, дає крила, дає безпеку у житті.

Мені постійно в голові бриніли слова: „ Хто хоче зберегти своє життя - втратить його...”

І ось коли прийшло питання, що далі, яка моя дорога, куди йти, щоб мати вічне життя. Господь найкращий режисер прислав до нас людину, яка відвезла мене в дім, де на дверях був напис «ЧЕРЕЗ ХРЕСТ ДО НЕБА» і мене осінило «ось дорога іди нею» . Через Хрест до Неба -це слова привітання у нашому Згромадженні Сестер Францисканок Службниць Хреста.

В Згромадженні я вже 26 років-минуло швидко як один день і жодного разу не постало питання - чи добре зробила, чи це моя дорога. Якби мала вибирати, то вибралаб так само. Я твердо переконана, що на цій дорозі ніколи не була і не буду сама зі мною поряд Ісус, бо «гори зрушаться і ріки піднімуться, але моя Любов ніколи тебе не покине » говорить Господь.

- с.Добромила ФСХ (Ірина Ганусевич)